

4/2024

Řícmanický

zpravodaj

ročník XXVII

Hasiči vždy připraveni!

● VÁŽENÍ OBČANÉ,

ROK 2024 SE NEZADRŽITELNĚ BLÍŽÍ KE SVÉMU ZÁVĚRU A JE ČAS BILANCOVÁNÍ. JAKÝ BYL TEN KONČÍCÍ ROK V NAŠÍ OBCI?

V uplynulém roce jsme se setkávali na mnoha společenských i sportovních akcích, které se staly příležitostmi, jak se nejen bavit, ale také se navzájem poznat. Děkujeme všem místním spolkům a ostatním dobrovolníkům za přípravu těchto akcí. A samozřejmě i vám občanům, protože bez vaší účasti by akce nikdy nebyly tak úspěšné.

V průběhu roku nám příroda několikrát ukázala svoji sílu. Nejdříve při červnových bouřkách a potom při velkých srážkách a následných povodních v září. Žádné povodně jsme u nás v Řícmanicích naštěstí neměli, ale stromů se kvůli podmáčené půdě vyvrátilo hned několik. A v těchto chvílích vždy pomohli naši hasiči. Ve spolupráci s ostatními obcemi DSO ČASNÝŘ byla hasiči zorganizována blesková materiální sbírka pro povodněmi zničenou jesenickou obec Velká Kraš. Děkujeme všem občanům, kteří do této sbírky přispěli a projevili tak svou solidaritu. Velké poděkování patří zejména našim hasičům. Nejen za jejich pomoc při povodních, ale hlavně za jejich celoroční práci. Naše uznání si hasiči zaslouží také za to, jakým způsobem se zhostili brigády na místním hřbitově při odstranění přerostlých tují. Dokonale orga-

nizovaní předvedli výkon, za který by se nemusela stydět ani profesionální firma specializovaná na rizikové kácení.

Největší finanční akcí loňského roku byla oprava koupaliště. Nebývale teplé a krásné letní počasí následně přilákalo do opraveného bazénu spoustu návštěvníků.

Mimořádné volby na začátku října, přinesly nové složení zastupitelstva a poté i nové vedení obce. Po 10 letech skončil ve funkci starosta Mgr. Libor Slabý. Jako starosta naší obce odvedl v uplynulých letech kus práce, za což mu patří poděkování. Se zastupiteli navážeme na rozpracované projekty, ve kterých budeme pokračovat. Současně se také otevírá prostor pro nové nápady. Již brzy se s vámi podělíme o konkrétní plány na nadcházející období.

Co nevidět tu máme Vánoce. Čas, kdy bychom se měli zastavit, zamyslet nad tím, co je pro nás v životě důležité, a věnovat se těm, na kterých nám záleží. Chtěla bych vám všem popřát krásné a klidné Vánoce, plné radosti a pohody, a do nového roku hodně štěstí, zdraví a spokojenosti.

Simona Malá, starostka obce

ZPRÁVY ZE ZASTUPITELSTVA OBCE

MILÍ SPOLUOBČANÉ, PŘINÁŠÍME PŘEHLED
NEJDŮLEŽITĚJŠÍCH USNESENÍ ZASTUPITELSTVA
OBCE (ZO) ZA UPLYNULÉ OBDOBÍ.
ÚPLNÉ ZÁPISY ZE ZASEDÁNÍ ZASTUPITELSTVA
NAJDETE POD QR KÓDY VPRAVO.

USTAVUJÍCÍ JEDNÁNÍ ZASTUPITELSTVA OBCE

Č. 1 DNE 4. 11. 2024

Usnesení č. 2 - 1/2024

- ZO schválilo, že obec bude mít jednoho uvolněného starostu a jednoho neuvolněného místostarostu.

Usnesení č. 4b - 1/2024

- ZO zvolilo starostkou Simonu Malou.

Usnesení č. 5 - 1/2024

- ZO zvolilo místostarostou Patrika Hegera.

Usnesení č. 6 - 1/2024

- ZO stanovilo počet členů finančního i kontrolního výboru na tři.

Usnesení č. 7 - 1/2024

- ZO zvolilo předsedou finančního výboru Petra Žižku.

Usnesení č. 8 - 1/2024

- ZO zvolilo předsedou kontrolního výboru Zdeňka Alexu.

Usnesení č. 9 - 1/2024

- ZO schválilo zřízení kulturně sociálního výboru.

Usnesení č. 10 - 1/2024

- ZO zvolilo předsedou kulturně sociálního výboru Zdeňka Alexu.

Usnesení č. 11 - 1/2024

- ZO schválilo zřízení výboru pro strategické plánování.

Usnesení č. 12 - 1/2024

- ZO zvolilo předsedou výboru pro strategické plánování Petra Žižku.

Usnesení č. 13a

- ZO schválilo měsíční odměnu za funkci neuvolněného zastupitele ve výši 1 986,- Kč.

Usnesení č. 13b

- ZO schválilo měsíční odměnu za funkci předsedy výboru ve výši 3 972,- Kč.

Usnesení č. 13c - 1/2024

- ZO schválilo měsíční odměnu za funkci neuvolněného místostarosty ve výši 35 870,- Kč.

Usnesení č. 13d

- ZO stanovilo, že v případě, kdy zastupitel zastává funkci předsedy ve více než jednom výboru, snižuje se odměna za další funkci předsedy na 50 %.

Usnesení č. 14 - 1/2024

- ZO schválilo pravomoc starostky provádět v definovaných případech rozpočtová opatření.

Usnesení č. 15 - 1/2024

- ZO schválilo dar obci Velká Kraš zasažené povodněmi ve výši 30 000 Kč.

Usnesení č. 16 - 1/2024

- ZO schválilo smlouvu o zřízení věcného břemene se společností EG.D.

Usnesení č. 17 - 1/2024

- ZO schválilo příspěvek pro SDH Řícmanice ve výši 40 000 Kč.

- ZO vzalo na vědomí rozpočtové opatření v pravomoci starosty č. 8 (příspěvek obce ve výši 10 000 Kč pro DSO Časnýř na Dům přírody, který byl zasažený povodněmi, a dotace přijatá obcí ve výši 275 000 Kč na opravu cesty ke hřbitovu) a č. 9. (výdaj obce ve výši 390 000 Kč na odstupné starosty).

Zápisy ze zasedání zastupitelstva

Elektronická úřední deska obce

YouTube kanál obce

Usnesení č. 18 – 1/2024

- ZO schválilo rozpočtové opatření č. 10 (výdajové položky: odstupné místostarostky 75 000 Kč, faktury za vodu 35 000 Kč, elektřinu 25 200 Kč a mzdy 20 000 Kč v rámci provozu koupaliště a realizace osvětlení na koupališti 153 000 Kč).

JEDNÁNÍ ZASTUPITELSTVA OBCE Č. 2 DNE 4. 12. 2024

Usnesení č. 20 – 2/2024

- ZO schválilo smlouvu na vedení účetnictví se společností Tesařství Drápal s.r.o.

Usnesení č. 21 – 2/2024

- ZO schválilo účetní závěrku MŠ Řícmanice za rok 2023. Hospodářský výsledek za rok 2023 je ztráta ve výši 63 441,79 Kč.

Usnesení č. 22 – 2/2024

- ZO schválilo s výhradou závěrečný účet obce za rok 2023.

Usnesení č. 23 – 2/2024

- ZO schválilo účetní závěrku obce za rok 2023 bez výhrad.

Usnesení č. 24b – 2/2024

- ZO schválilo starostku Simonu Malou jako zástupce obce v Dobrovolném svazku obcí Časnýř.

Usnesení č. 25b – 2/2024

- ZO schválilo starostku Simonu Malou jako zástupce obce v Dobrovolném svazku obcí Vodovody a kanalizace Bílovicko.

Usnesení č. 26 – 2/2024

- ZO schválilo za členy kontrolního výboru Alenu Hegerovou a Václava Molla.

Usnesení č. 27 – 2/2024

- ZO stanovilo počet členů kulturního a sociálního výboru na tři.

Usnesení č. 28 – 2/2024

- ZO schválilo za členy kulturního a sociálního výboru Evu Olešovskou a Romanu Vaničkovou.

Usnesení č. 29 – 2/2024

- ZO schválilo za členy finančního výboru Nikolu Repkovou a Tomáše Hrnčíře.

Usnesení č. 30 – 2/2024

- ZO stanovilo počet členů výboru pro strategické plánování na pět.

Usnesení č. 31 – 2/2024

- ZO schválilo za členy výboru pro strategické plánování Martina Bočka, Davida Čadíka, Terezu Proseckou a Lukáše Kubíčka.

- ZO vzalo na vědomí rozpočtové opatření č. 11 (výdaj obce ve výši 150 000 Kč za spotřebu vody na koupališti, dar 30 000 Kč obci Velká Kraš).

Připravil Petr Žižka

MATEŘSKÁ ŠKOLA

BUDE ZIMA, BUDE MRÁZ...

Kam se ptáčku, kam schováš? Schovám se já do školky, mezi kluky a holky!“ Ano, u nás ve školce je teplo, čisto, útulno a tak zimní mrazivé období spolu strávíme příjemně. Každý den se ráno s dětmi sejdeme ve třídě, jdeme si zacvičit do tělocvičny, pak se nasnídáme a hrajeme si. Kolem deváté hodiny nás svolává paní učitelka na **ranní kruh**, kde se společně všichni přivítáme a povíme si, co budeme mít dnes za program. Děti se v jednotlivých centrech aktivit vzdělávají buď samostatně, pod dohledem paní učitelky a nebo přímo s ní ve společné připravené aktivitě.

Po ovocné nebo zeleninové svačince vyrazíme ven. Někdy chodíme na vycházky, někdy si hraje-

me na zahradě. Pro zpestření dopolední vzdělávací nabídky máme naplánované různé akce navíc. Například v měsíci listopadu jsme podnikli **výlet na rozhlednu v Bílovicích nad Svitavou**. Navštívili jsme DJS Řícmanice a také naše kamarády z LMŠ Šemiček. Velkým cestováním pro nás byla návštěva divadla Radost v Brně, kde jsme si užili divadelní představení **„Příhody králíčka Péti“**. To se nám velmi líbilo. Konec měsíce jsme uzavřeli na společné akci s rodiči **„Zamykání zahrady“**, kde jsme uklidili zahradu na zimu, pozorovali jsme práci s motorovou pilou při řezání špalků z hodové máje a získali každý hodové kolečko domů. Zbytek koleček z hodové máje si budeme postupně

opracovávat v naší venkovní dílničce. Také jsme měli táborák a kdo chtěl, mohl si opékat nějakou tu svou dobrotu. A 30. listopadu jsme si připomněli **svatého Ondřeje**, který nám otevírá počátek adventního období.

A je tu **Advent 2024**. Děti ze školky měly na návsí **vystoupení k příležitosti rozsvícení vánočního stromu** spojeného s mikulášskou nadílkou. V úterý 3. prosince je ve školce čekalo překvapení: **stínové divadlo „Na křídlech andílka“**. I do školky přišel v pátek 6. prosince **Mikuláš**, ale bát se nikdo nikoho nemusel, šli jsme po stopách **„mikulášské stezky“** a na konci jsme našli balíčky.

Vánoce se blíží a **děti se moc těší**, hlavně na „Ježíška“. Toho uviděly už v sobotu 14. prosince

„u živého betléma“, kde recitovaly, zaspívaly i zatančily. První dárečky mohly rozbalovat a těšit se z nich už ve středu 18. prosince, kdy jsme si udělali **Vánoce ve školce**. To bylo radosti!

Naše kamarády z LMS Šemiček jsme pozvali do školky na **vánoční divadlo** a ještě ten den odpoledne jsme si i s rodiči užili naši tradiční **vánoční zahradu**, kde to voní cukrovím a vánočním punčem. Ale teď už všichni domů, ať si ty opravdové Vánoce prožijete doma u své rodiny.

Přejeme všem pěkné Vánoce a vše dobré v novém roce 2025.

Za kolektiv mateřské školky

Mgr. Hana Janošková

ředitelka MŠ

PODZIMNÍ RADOVÁNKY

CO SE UDÁLO V LESNÍ MATEŘSKÉ ŠKOLE ŠEMÍČEK?

Jen se u nás nové děti trochu zabydly (tak jako zvířátka v pohádce o Boudobudce), začali jsme podnikat nejrůznější akce. Většinu pro děti plánujeme my dospěláci, ale když jim dáte prostor a myslíte to opravdu vážně, nebudete se stačit divit, co kouzelného vymyslí a s jakou zodpovědností a vervou se pustí do příprav! Jen tak mimoděk jsme se při úvodním seznamování zmínili o oblíbených plyšáčcích a zanedlouho z toho vznikla plyšáková párty. Děti už více než týden předem při ranní cestě do školky plánovaly, co se bude dít. Nesměla chybět hudba, kostýmy ani občerstvení. Každý nám pak svého plyšáka představil. Ve víru tance si děti vesele zařadily a ještě dlouho na ten den vzpomínaly.

Podobně pohádkový byl i výlet na hrad Buchlov. Podzim kouzлил barevné kulisy, vítr se nás sice sna-

žil odnést kdo ví kam, ale naštěstí se mu to nepovedlo. S dětmi i jejich rodiči jsme prozkoumali hrad křížem krážem v doprovodu dvorní dámy, a když už všem kručelo v břiše, přivítal nás motorest Samota s parádním dětským hřištěm. Cestou jsme pak ještě zvládli Zoo park Vyškov, kde by se dal strávit klidně celý den! Ale to až příště. Každopádně už víme, že pštros bez skrupulí klidně zhltně dětskou rukavici, že vodní hrátky probudí i už docela znavená dítká a že na statek s volně běžajícími domácími zvířaty není radno vstupovat s pytlíkem krmení. Všechny se k vám seběhnou – ano, i ta trkající koza!

Příběhy králíčka Péti nás v divadle Radost naladily na podzimní sklizeň. Na záhoncích ve školce se také něco málo urodilo a děti tak mohly ochutnat, co samy vypěstovaly – třeba mrkvič-

ky. Nesměla chybět pohádka o veliké řepě, ale i ta o malém brambůrkovi, který si skrz kořínky telefonuje s maminkou. A co by to bylo za podzim bez dýňové slavnosti. I tu nám děti pomáhaly připravit. Společně nakrájely ingredience do dýňové polévky, vydlabaly a navrhly obličej naší školkové dýně a připravily malá poléťavá strašidýlka jako výzdobu. Počkat, nakrájely? Ano. Ve školce se toho nebojíme, a tak se děti učí krájet, pracovat se škrabkou, ale třeba i vrtačkou nebo pilkou – to když jsme se rozhodli, že ptáčkům vyrobíme krmítko. Jsou fakt děsně šikovní! Myslím děti, ne ptáčci :)

A ví to i svatý Martin. Když letos nemohl přijet, protože jeho kůň ztratil stříbrnou podkovičku, on sám lucerničku a dokonce i dobroty na cestu, věděl, že má napsat právě dětem do Šemička. Společnými silami v lese vše našly, Martinovi poslaly

a teď už jen netrpělivě vyhlížejí, kdy že to přijede s tím sněhem.

Čekání si děti krátily třeba pečením svatomartinských rohlíčků a perníčků a nebo také návštěvou výstavy na zámku v Blansku. Teď už vědí, jak vypadá kanec nebo rys z blízka. A co teprve jezevec! A bylo to právě Blansko, které nás to ráno přivítalo popraškem sněhu.

Perníčky děti také nazdobily. Obdivovat jste je mohli na našem stánku během vánočního jarmarku v Bílovicích. Děkujeme všem, kteří nás tam navštívili. Věříme, že jste se spolu s námi příjemně vánočně naladili a že letošní adventní čas bude o něco více poklidný, voňavý a laskavosti plný... Přejeme vám ze Šemička pohádkové Vánoce.

Za LMŠ Šemiček

Mgr. Jitka Martínková

HASIČI INFORMUJÍ

DOBRÝ DEN, ŘÍCMANICE,

v sobotu 19. října v ranních hodinách jsme na žádost obecního úřadu pokáceli přerostlé tuje na hřbitově. Za pomoci jeřábu, který byl ustaven na louce za hřbitovem, jsme stromy přemístili mimo hřbitov, kde se následně rozřezaly a větve zpracovaly na štěpku.

V sobotu 9. listopadu v 17:01:03 hodin byl naší výjezdové jednotce vyhlášen poplach. Jednalo se o naplánované taktické cvičení, jehož tématem byl požár nízké budovy s osobami uvnitř. Cvičení proběhlo v prostorách domu na Masarykově náměstí 2 (grunt U Kapustů).

Na podzim také uspořádal SDH Řícmanice již tradiční soutěž ve vaření gulášů. Soutěžních družstev bylo osm a návštěvníci tak mohli ochutnat stejný počet vzorků, kterým přidělovali hodnotící body. Odborné porotě chutnal nejvíce guláš, který

uvařil tým Dycky Říc – ženy. Veřejnost ohodnotila největším počtem bodů tým Dycky Říc – muži, tedy první místo. Na druhém místě byly Sokolky a na třetím místě se umístil tým s názvem Myšulinské hvězdy.

Na Dušičky jsme uspořádali druhý ročník stezky odvahy, kdy na trati směr Nivka a zpět kolem ekodvoru, čekala na účastníky strašidla z řad hasičů a jejich příznivců. Do Vánoc se ještě můžete společně setkat na vánočním punči u Kapustů, kde pro vás připravíme něco pro zahřátí a k snědku. Krásné Vánoce a hodně štěstí a zdraví v roce 2025 Vám přeji hasiči!

Za výjezdovou jednotku SDH
Řícmanice a SDH Řícmanice
Zdeněk Alexa

TJ SOKOL ŘÍCMANICE

LES, DÝNĚ I MIKULÁŠ

Zavedenou podzimní akcí pro děti už po mnoho let bývá Les ve tmě. Brzká tma nás v tomto období doslova vybízí k procházkám v šeru, a proč toho nevyužít a neudělat dětem dobrodružnou stezku lesem. Není to žádná strašidelná cesta, naopak, je to objevná a zábavná hra. Letos si ji děti užily v neděli 3. listopadu a objevovat les přišlo 44 dětí a stejně tolik dospělých. Vyzbrojeni čelovkou hledali večerním lesem cestu a hlavně úkoly, po jejichž splnění je v cíli čekala sladká odměna.

Martinský lamponový průvod se konal přesně na Martina. Cestu lemovalo 105 světýlek z vyřezaných dýní a krabiček. I letos byly děti obdarovány perničky, o které se musely podělit tak, jako se svatý Martin podělil s žebřákem o svůj plášť. Sokol Řícmanice a obecní úřad potěšily děti i dospělé krásným mikulášským programem spojeným s rozsvícením vánočního stromu na návsi v neděli 1. prosince. Za TJ Sokol jsme připravili program, ve kterém děti musely zachránit Mikuláše, jinak by mu horlivý nebeský úředník zakázal rozdávat dětem dárky. Naštěstí Mikuláši tentokrát

pomohl i čert, a s dětmi dokázali, že jsou šikovní, pomáhají a opravdu si ten mikulášský balíček zaslouží. Za ten pak všechny děti Mikulášovi slušně poděkovaly a odpočítaly sekundy do rozsvícení vánočního stromu.

S nástupem mrazivých dní se už konečně rozjždí i sezona bruslení. Pro děti ve věku 4 až 10 let máme připraveny kurzy pod vedením zkušené trenérky Veroniky Adámkové. Každý čtvrtek od 15 do 16,30 hodin se děti mohou učit nejen základy bruslení, ale i hokejové dovednosti.

Výbor TJ Sokol Řícmanice přeje všem členům krásný advent, vydařené svátky a svižný krok v novém roce 2025. Všem Řícmaňákům přejeme veselé Vánoce v kruhu rodiny a přátel, děkujeme za vaši podporu a moc se těšíme na další shledání u sokolských aktivit v novém roce. A nezapomeňte se přidat na naši zlatonedělní vycházku 22. prosince.

Za TJ Sokol
Renata Diatková

SPORTOVNÍ KLUB ŘÍCMANICE

ÚVODNÍ INFORMACE

Jak už bylo zmíněno v minulém vydání Zpravodaje, díky dotaci z JMK se nám podařilo pořídit nové střídačky a náš fotbalový areál tak dostal modernější podobu. Nejen pro přírodu, ale také pro naše sportoviště nastal čas „zimního spánku“ a tenisové kurty i fotbalové hřiště byly uzavřeny (což však asi krtek nepochopil).

FOTBALOVÉ TÝMY

Máme za sebou podzimní fotbalovou sezónu, ve které po reorganizaci soutěží hráli naši muži 8. ligu (dříve Městský přebor), dorostenci 6. ligu a starší žáci Okresní ligu.

Mužstvo mužů během podzimní sezóny podávalo poměrně vyrovnané výkony. Na vlně euforie jsme se vezli po derby v Bílovicích, kde jsme po delší době dokázali vyhrát 1:3. Ovšem v následujícím zápase přišla facka na hřišti poslední Slatiny v podobě nepochopitelné porážky 11:4. Pak následovala šňůra pěti vítězných zápasů, která vedla ke 3. místu tabulky, s nímž jsme velmi spokojeni. Ještě více nás těší, že se daří do týmu zapojovat více dorostenců, což je velkým příslibem do budoucna.

Dorostenci zlepšili nasazení a bojovnost, což se projevilo ve výsledcích. Kluci přezimují na krásném 3. místě s aktivním skóre 23:13, ke kterému přispěl hlavně poslední zápas, v němž jsme porazili béčko Soběšic divokým výsledkem 10:5. Během zimní přípravy musíme více zapracovat na technických a taktických dovednostech, abychom zlepšili herní projev, který je pořád poněkud

„upracovaný“ s množstvím nepřesností, což nás stojí zbytečně mnoho sil.

Starší žáci mají za sebou svou první sezónu v této věkové kategorii a dá se říct, že hlavně sbírají zkušenosti. Dokázali jsme získat 2 vítězství, které stačily pouze na předposlední příčku tabulky. Výsledkově nás mrzí tři zápasy, v nichž jsme prohráli o gól, přestože výkonem jsme ve všech měli alespoň na remízu. Nicméně kluci budou ještě takticky i fyzicky vyzrávat a lepší herní projev spolu s výsledky se určitě dostaví.

Zimní tréninky jsme pro starší žáky i dorostence nastavili tak, že jeden týden je jedno mužstvo v hale na Janouškové a druhé na umělé trávě v Babicích, a v následujícím týdnu si oba týmy tato místa vymění. Věříme, že tento pestřejší model bude pro kluky zajímavější a přispěje ke zlepšení jejich výkonnosti.

Mladší příprava sice nehraje soutěžní zápasy, ale snažíme se tyto hravé děti na fotbal motivovat a učit je základním fotbalovým dovednostem. Zimní příprava probíhá ve cvičebně Sokola v bývalé řícmanské škole, kam chodíme každé úterý od 17 do 18 hod a noví zájemci se mohou kdykoliv přidat. Tréninky vedou Jarda Malý a Pavla Hanzlová.

HOKEJ

Už se stalo dobrou tradicí, že na „řícmanském zimním stadionu“ jsou organizovány hokejové tréninky pro děti od 6 do 12 let nazvané **Základy hokejové techniky**, které se konají každou sobotu od 9:00 do 10:00 hodin. Tréninky vede pan Petr Vojanec (tel.: 733 275 504) a aktuální informace

k nim najdete na facebookové stránce „Základy hokeje Řícmanice“.

SILVESTROVSKÝ FOTBÁLEK

Poslední den roku 31. 12. 2023 uspořádáme na hřišti tradiční „**Silvestrovský fotbalék**“ na který jste všichni srdečně zváni. Zahrát si může opravdu každý, protože v tomto klání nepůjde o výsledek, ale o zábavu. Výkop bude v 10 hodin a něco na zahřátí také nachystáme.

SPORTOVNÍ MAŠKARNÍ KARNEVAL

Na sobotu 25. 1. 2025 připravujeme „**Sportovní maškarní karneval**“, kde bude hrát Duo Silver (Monika Kvapilová a Lukáš Luskač). Téma uvedeme

na plakátku, který včas zveřejníme, a pak už bude jen na vás, jakou nápaditou masku si zvolíte, popř. se přijdete pobavit v civilu.

ZÁVĚR

Všechny **aktuální novinky a informace** pravidelně zveřejňujeme v nástěnce SK a na webových stránkách klubu i obce. Sportovní klub Řícmanice přeje všem našim občanům **příjemné prožití svátků vánočních, mnoho štěstí a hlavně zdraví v roce 2025.**

Za SK Řícmanice

Jaroslav Olešovský ml.

SENIORI

ZDAŘILÝ VÝLET NA JIŽNÍ MORAVU

Byla asi polovina měsíce května, když mně zazvonil telefon a ozval se mně pan starosta Libor Slabý, zda bych nepomohl s organizací zájezdu důchodců na Jižní Moravu. Když jsme se potkali i s místostarostkou ing. Pavlou Hanzlovou, začalo se hovořit o termínu asi v polovině června. Mám už jisté zkušenosti, které se potvrdily, a termín z důvodu množství školních zájezdů v této době nebyl reálný. Dohodli jsme se odložit zájezd na září. Termín jsme našli a díky organizačním schopnostem místostarostky vznikl krásný návrh zájezdu. Jenže, jak to už bývá, člověk míní a příroda občas něco změní, Po četných deštích vznikly záplavy i na Jižní Moravě a nápad navštívit Janův hrad, svézt se na

lodi po meandru staré Dyje a vykonat malou procházku od Minaretu k zámku, bohužel, nevyšel.

Starosta s místostarostkou dali hlavy dohromady a vymysleli nový program. Zajet až do Lednice, navštívit zámek, pak na oběd i s posezením při cimbálové muzice a dobrém víně strávit odpoledne až do večerních hodin v krásném vinařství ANNOVINO. Tak se to naplánovalo a také uskutečnilo.

Autobusem jsme projeli zaplavenou oblast velké části lednického areálu a téměř bez čekání šli pak na prohlídku zámku. Je to skvost mezi našimi zámky a chlubí se zejména bohatou řezbářskou výzdobou. Navštívili jsme reprezentační sály

v přízemí, které sloužily k pořádání společenských akcí, plesů a balů. Jsou proslulé nejen v ČR díky nádhernému dřevěnému obložení, ale zejména pro detailně zdobené kazetové stropy a vřetenovité schodiště.

Po prohlídce zámku jsme se jen kousek svezli autobusem a šikovný řidič našeho autobusu, Vilém Leonhard, úzkou uličkou zacouval až před vstup do sklepa, který má označení AMONIT (podle prehistorických zkamenělin, které jej zdobí). Tam nás čekala nejdříve degustace spojená s prohlídkou moderního sklepního vybavení v mnohamilionové hodnotě, a také bohatý oběd na bázi švédských stolů. Pak za námi přijela naše cimbálová muzika Viola a vyhrávala k dobré pohodě až do večerních hodin. Tak jsme se při velmi dobrém víně rozezpívali, že nám to vydrželo i při cestě autobusem domů.

Co k tomu říci na závěr? Myslím že pan starosta s místostarostkou si zaslouží velké díky. Zaslouží je samozřejmě celé vedení obce, které důchodcům k dobré pohodě finančně přispělo, a tak podpořilo jejich život v naší obci. Škoda jen, že v naší obci máme ještě řadu dalších aktivních důchodců, kteří mohli jet a nevyužili toho. Myslím, že mají čeho litovat. Snad se podobný výlet podaří i novému vedení obce.

Vladimír Nováček

Halloweenská přespávačka s ARCHOU Řícmanice

● ZPRÁVY Z KNIHOVNY

Podzimní měsíce jsou za námi, začalo zimní období, tak vhodné pro posezení při horkém čaji s dobrou knížkou v ruce. Knihovna jde stále svým tempem, skupina „věrných“ chodí pravidelně, občas se přihlásí nový čtenář. Mimo běžnou činnost v knihovně jsme od podzimu přivezli celkem 100 knih z Výměnného fondu, které u nás zůstanou 1 až 2 roky a výrazně rozšiřují naši nabídku. Všechny

tyto knihy naleznete v našem on-line katalogu v sekci Novinky. Knihovnu oživila Halloweenská přespávačka pro menší děti na začátku listopadu, kde jsem se ujala „technické podpory“ a pomohla také usnávat četbou úryvku z knihy Previtovi od Roalda Dahla. Četla jsem také v jurtě pro děti ze Šemičku. Na závěr chci poděkovat za darované dětské knihy pro plánovaný dobročinný bazar knih.

A OPĚT NABÍDKA NOVÝCH KNIH:

- **Karin Lednická: Šikmý kostel 3** – tímto dílem autorka završuje osud obyvatel Karviné po konci 2. sv. války
- **Ray Kluun: Třetí poločas a Time out** – dvoudílný psychologický román s autobiografickými prvky od nejčtenějšího holandského spisovatele. Mladý muž se po smrti své ženy propadá do nevázaného života, plného alkoholu, drog a sexu, aby nakonec přece jen našel sám sebe a další lásku.
- **Audry Blake: V jeho stínu a Chirurgova dcera** – mladičká Nora, vychovávaná výstředním chirurgem, najde v pomoci lidem zálibení a poroadí se jak ve studiu medicíny, tak i později v lékařské praxi, což rozhodně nebylo v 19. století jednoduché.
- **Anne Jacobs: Kavárna u Anděla /Svěží vítr/** – pokračování osudů kavárenské dynastie ve Wiesbadenu v polovině 20. století.
- **Lenka Potůčková: Dálnice** – emigrace české matky v době normalizace navždy změní osud celé zbývající rodiny.
- **Marek Eben: Myšlenky za volantem 2** – co všechno se odehrálo v životě známého uměl-

ce a o čem přemýšlel během pravidelných cest do práce a zpět.

- **Kristýna Trpková: Rozsudek smrti** – další krimi z pera naší úspěšné spisovatelky – tentokrát ze soudního prostředí.
- **Patricia Gibney: Hrob na kopci** – již 10. případ inspektorky Lottie Parkerové. Vyšetřuje vraždu dvou mladých matek.

- **Graham Masterton: Žebravá smrt** – opět výborný krimi román ze serie o případech komisařky Katie Maguirové.

Za Řícmanickou knihovnu
knihovnice Hana Staňková

ŘÍCMANICKÝ ZÁLISTEK

ZIMA 2024

Zatímco venku sleduji první sněhové vločky, které teď koncem listopadu poletují vzduchem, přemýšlím, co si do nové sezóny přát. Ona si to teda příroda nakonec stejně opět udělá po svém, ale preferoval bych koncem zimy a na začátku jara rozumnější teplotní průběh, než tomu bylo letos. Takže ideálně lehký mrazík nebo těsně nad nulou co nejdéle to půjde, a pak od března postupné oteplování.

Končící podzim byl vcelku jednoduchý z hlediska sklizně, protože na stromech v sadu nezůstal po katastrofálním jaru jediný plod. Něco dozrálo ve sklenicích, ale toto ovoce se zpravidla průběžně odjídá a není ho tolik, aby se dalo uskladnit na zimu. Prostě jablka a hrušky se jen těžko něčím nahrazují.

Čas ušetřený při sběru a zpracování úrody jsem tedy mohl věnovat činnostem, které normálně dělám až v průběhu zimy. Mám skoro všechno zryto, poklizenu většinu kontejnerovaných rostlin a popřesazováno, co jsem měl v plánu už delší dobu. Udělal jsem docela velkou čistku v rakytnicích, které letos dostaly hodně zabrat a velká

část jich je nyní na odpis. Důvodem bude nejspíše příliš časté střídání teplých, studených, suchých a mokrých období – to vše rostliny natolik stresuje, že se potom neubrání houbovým chorobám. Pro tyto případy mám vždy nachystané nové mladé sazenice, kterými průběžně doplňuji výsadbu. Na uvolněné místo po vykopaných rakytnicích plánuji umístit další dvě řady zimolezů, které ve zdejší lokalitě dosahují dlouhodobě solidních výsledků. Zejména pak novější kanadské odrůdy v čele s Aurorou a jejich kříženci. Nachystány k výsadbě mám i další zimní jabloně, kterými v sadu zaplním díry po nešťastných meruňkách. Kromě jabloní chystám dát do země ještě několik stromků asijských hrušní (nashi). Původně jsem je přiroubovával do korun starých klasických hrušní, ale to se časem ukázalo jako velmi nepraktické vzhledem k tomu, že tento ovocný druh rád přeplozuje a je potřeba na něm dělat důkladné probírky.

Michal Hladký

plna.zahrada@gmail.com

www.plnazahrada.cz

ORA ET LABORA 2010

BABIČKA TO VÍ!

Jako každý rok na konci přichází čas očekávání. Je to doba, která se opakuje 2024 krát.

V průběhu roku všichni na něco čekáme, ale každý na něco jiného. Ale na konci roku čekáme na stejnou událost, od které se počítá náš letopočet. Že je to doba veskrze duchovní, tajemná, prostoupená láskou a milosrdenstvím, o tom máme mnoho zpráv a svědectví. O jedno takové bych se chtěl s vámi podělit. Je z knihy Eduarda Martina s názvem *Je tu přece Ježíšek*. Povídku *Pustil jsem dnes Ježíška domů?* jsme samozřejmě zkrátali.

Povídali jsme si s dětmi o tom, jak by to bylo hezké, kdyby tady s námi Ježíšek byl. Kdyby nám pomáhal stavět Betlém. Děti ukazovaly hračky, jaké by Ježíškovi daly. Těšily se na to, jako by se těšily na kamaráda, který by měl k nám přijít na návštěvu.

„Copak Copak v Betlémě nikoho nenapadlo, že by to děťátko měli vzít k sobě domů?“

Nevěděl jsem si rady s odpovědí, proč se o Ježíška nikdo nepostaral.

Naštěstí zrovna procházela pokojem babička a na chvíli se zastavila. Zaslechla naši vánoční betlémskou disputaci. „Takhle to vypadá jednoduše, že?“ Usmívala se. Děti přikyvovaly. Co by na tom mělo být složitější? Nějaká paní a pán s dítětem mrznou a tak se jim otevrou dveře, pozvou se dovnitř a děťátko se ohřeje. Nebo ne?

„Ale pustili jste dnes Ježíška domů?“ Děti se dívaly udiveně. Jak to babička myslí?

„Chci říct: udělaly jste něco, z čeho by měl radost?“ Děti se na ni dívaly stále nechápavě.

„Vždycky, když uděláte něco hezkého, někomu pomůžete, tak má Ježíšek radost, protože o tom všem moc dobře ví. A když něco takového uděláte, je to, jako by jste ho pustily domů. Vy se divíte, že se nenašel nikdo, kdo by ho vzal k sobě v Betlémě a někdo jiný by se zase mohl divit, proč jste neudělaly to, nebo ono a nepustily Ježíška k sobě.“

Jen to babička řekla, už zase pospíchala. Babičky totiž mívají na Štědrý den nejvíce práce. Přemýšlím o tom, co tehdy řekla, přemýšlím o tom často. Děti na to také občas zavedou řeč, i když je dávno po Vánocích. Nemůžeme jít do Betléma a podívat se, jak na oslíčku přijíždí krásná paní, která čeká dítě. Nemůžeme jí pomoci najít nocleh. Ale můžeme je pustit domů nějakým skutkem, nějakou radostí, kterou způsobíme.

Proč by se měl člověk ptát: „Jak to, že Ježíška v Betlémě nikdo nepustil domů?“ Není lepší se zeptat: „Pustil jsem já dnes Ježíška domů?“

Lásku, pokoj, mír a radost všem přeje

za ORA ET LABORA 2010

Leoš Kubiček

ARCHA ŘÍCMANICE

DÝNĚ A STRAŠIDÝLKA

Každý spolek v naší obci je něčím unikátní a dost často je to dané osobnostmi jejích členů. Akce Archy Řícmanice tak naplno odráží to, že my obě jsme tělem i duší milovnice nejrůznějšího výtvarného tvoření, tématických oslav, dobrého jídla, her a příběhů plných fantazie, třeba ve stylu Harryho Pottera nebo Pána prstenů. Takže naše dvě podzimní akce se odehrály přesně v tomto duchu: na gruntu U Kapustů jsme 20. října pořádaly už tradiční Dýňobraní, na kterém si rodiny s dětmi mohly jak vyrobit vlastní dýňový lampion, tak si projít stezku s úkoly nebo ochutnat některý z dýňových receptů, které jsme nepřinesly jen my dvě, ale také mnohé návštěvnictvo. Díky za to! Druhá akce byla určená jen pro děti (ale doufáme, že radost z ní měli i rodiče). V pátek 1. listopadu jsme uspořádali Halloweenskou přespávačku v knihov-

ně a sokolovně, na které třicet dětí plnilo různé úkoly, vyrábělo magické hůlky, talismany a lektvary, sportovalo a hrálo hry. Do spacáků jich nakonec zalezly zhruba dvě třetiny, ale i menší děti, které odcházely spát domů, si snad čarodějný večer užily. Chceme moc poděkovat paní knihovnici Haně Staňkové, která nám nejen dětem před spaním četla na dobrou noc, ale pomáhala nám večer i ráno (a psychicky ustála to nepřetržité pištění a pobíhání). Bylo nám spolu moc hezky!

Do nového roku vám přejeme krásné zážitky a vše dobré. Určitě zas pro vás něco vymyslíme!

Za Archu Řícmanice

Simona Kalusová a Vendula Borůvková

KOLEJOVÁ

PODZIM 2024

Vážení příznivci nejen železnice, nejdříve bychom se Vám rádi omluvili, že jsme se na delší dobu odmlčeli. Mohly za to problémy s technikou a lidskými silami. Celý letošní rok se nesl v duchu oslav 15 let trvání spolku, a proto se nyní ohlédneme trošku do minulosti. Jednotlivé členy jsme zde již představili, proto si teď povíme něco o Řícmaňácích, kteří spolkem prošli. Můžeme zmínit paní Jiřinu Tomkovou, která nejenže dělala místopředsedkyni spolku, ale v rámci jeho akcí připravovala zajímavé přednášky o trati Brno – Česká Třebová. Dále může zmínit tehdy ještě děti Michala Malého, Adélu Pantůčkovou a Miu Semíkovou, které jste mohli vidat jako dobový doprovod při nostalgických jízdách. S dobovými doprovody začala na jaře 2011 Veronika za svobodna Pauříková, ta tenkrát doprovázela jako slečna z první republiky historický vlak do Lednice. Členy spolku byli také bratři Polákové, kteří se podíleli na přípravě nejedné výstavy. Pomocnou ruku nám tehdy podal i jejich otec Ferdinand Polák starší. Nyní ve spolku zbyl již jediný Řícmaňák a tím je Zdeněk Fasora.

Letos jsme měli naplánováno více akcí, avšak kvůli již zmíněným problémům nebylo možno je všechny uskutečnit. V jarních měsících jsme uspořádali výroční výstavu za pomoci Obecní knihovny a paní doktorky Staňkové. Taktéž jsme se účastnili pravidelně pořádaného Dětského dne. Tam si děti mohly vyzkoušet, jak je to chytat vlak do Paříže. V srpnu jsme se vypravili vlakem do Německa abychom viděli, jak to chodí jinde. Vyzkoušeli jsme

luxusní noční vlak a osobní vlaky jedoucí více než dvoustakilometrovou rychlostí. Na podzim jsme byli účastni nejspíše jedné z posledních jízd historického vlaku po koridoru. Od ledna zavedením ECTS jízdy historických vozidel již nebudou možné. V závěru roku nás čekají též tradiční akce: Kolečácký předsilvestr, Mikulášská jízda a Vánoce na Nové radnici v Brně. Nyní zbývá popřát všem krásné svátky a úspěšný vstup do nového roku, ve kterém se na vás těšíme.

Za Kolejovou
Karolína Kyzlinková

MINIMUZEUM

ŠIMRÁME MOTÝLA, HLADÍME KOČKU A KROTÍME EGO!

V zimních měsících je miniMUZEUM pro návštěvníky uzavřeno. To ovšem neznamená, že kurátoři mňouhají po plechovce a jen pijí svařák. Stále, spolu s generálním (Samuelem), pokračujeme v činnosti pro sběratele nejdůležitější: shánění dalších exponátů. A proč to neříct? Jsme úspěšní :) Od firmy Philips přibyl do sbírky model 964 AS, kterému se pro jeho tvar říká motýl. Od Telefunkeny jsme zase získali model 340W nazývaný kočka.

A to naše ego krotíme proto, že se nám povedl kousek opravdu husarský. Sběratelé se zaměřují na různé oblasti, období nebo značky. Ale všich-

ni, kteří sbírají stará radia, by chtěli mít jeden model. Není ani nejvzácnější, ani nejdražší a dokonce ani nejkrásnější. Ale stal se takovým etalonem. Dokonce by se dalo říci, že rozděluje sběratele do dvou kategorií. Na ty smutnější, kteří ho nemají, a ty z pomyslné první ligy, kdo ho mají. Tím legendárním přístrojem je **BIG BEN SALON** od Telefunkeny vyráběný v letech 1936–7 v Radiotechně Přelouč. A asi jste pochopili, že my v našem říčmanském miniMUZEUM.cz ho už máme! Přivezli jsme ho ze Šternberku. Proto mu říkáme, Big Ben fon Šternberk.

Našim holkám doma jsme jej ještě neukázali. Přivezli jsme ho večer 23. listopadu. A druhý den jsme slavili narozeniny dcery Moniky. Tak jestli si přečte tento zpravodaj, tak pochopí proč dostala jen pusu a ponožky (na levou nohu od Sama a na pravou ode mne). Protože i když jsem prodávajícího doslova ukecal skoro na polovinu původně požadované částky, tak se „Beník“ zařadil k našim nejdražším exponátům. A jestli článek čte taky manželka, tak už ví, proč letos propaguji staromoravské Vánoce. Tedy, že pod stromečkem bude jen pytlík s ořechy a čtyři fíky. To nevadí, ale máme **BENa!**

Šťastný a úspěšný rok 2025 přejeme všem z Říčmanic a také těm, co mají naši obec rádi. A těšíme se na setkání s Vámi se všemi v našem říčmanickém miniMUZEU.

P.S.: Hledáme staré přístroje a donátory! Tak se toho nebojte a s námi se zapojte :)

Za miniMUZEUM.cz sepsal náměstek
Libor Prokop

Foto 1: Šetříme a pátráme po zajímavých exponátech!

Foto 2: Telefunken 340W „kočka“

Foto 3: Philips 964 AS „motýl“

SLAVNÝ RODÁK TAKŘKA MÍSTNÍ

VLADIMÍR MENŠÍK SE V ŘÍCMANICÍCH
NENARODIL. ALE ZŘEJMĚ JEN
TĚSNĚ A NEDOPATŘENÍM.

Zato zde údajně strávil svých prvních pět let. Což jak víme, je klíčové formativní období života. Řekni mi, kdes vyrůstal, a já ti řeknu, kdo jsi. Tak nějak ta letitá moudrost zní, ne? Nadto sem Menšík dojížděl za svého dospělého života, měl zde příbuzné, přátele a chatu. Takže já bych to uznal: Vladimír Menšík je skoro náš významný rodák. Nebo pokud potřebujeme být korektní: Vladimír Menšík byl s Řícmanicemi spjat a hrály v jeho životě roli. Sečtělý kamarád ze sousední vesnice, který dbá na lokální historii a průběžně v tomto směru kultivuje povědomí svých spoluobčanů, říká: **heleďte, nikoho významnějšího nemáte, udělejte s tím něco!** Zatímco Ivančice, kde se Menšík narodil, se k němu hlásí mnoha způsoby – na webu města, na wikipedii, Menšíkovo jméno nese základka, ulice i rozhledna poblíž města, mají zde muzejní expozici, bustu i pamětní desku na rodném domě – Řícmanice mlčí. Krom několika zmínek či odstavců ve špatně dostupných místopisných publikacích se k Menšíkovi neznáme.

Osobně k „žánru“ připomínání velkých osobností nemám vztah. Myslel jsem si. Kolem pomníků, soch a pamětních desek chodím většinou nevšímavě; nepamatuji si názvy míst, ulic ani náměstí, natož abych přemýšlel, koho oslavují. Pak se mi to ale rozleželo. Při chůzi po naší dlouhé Havlíčkově si sice nejčastěji myslím na své, spíše než, jak

to ten Karel Borovský měl v dalekém Brixenu těžké, ale i tak jsem rád, že se naše ulice jmenuje po něm. Ona by unesla i název „K lesu“, „Křivolaká“ či třeba „Odstavná“. A dvě Havlíčkovy kousek od sebe pod stejnou poštou, jedna v Bílovicích, druhá v Řícmanicích, jsou možná víc projevem pojmenovávací lenosti (a naschválu doručovatelům) a méně oslavou velkého novináře a spisovatele na druhou. Ale je dobře, že název ulice je přichystán oslovit něco hlubšího v nás, byť by to byl třeba jen kousek zasuté školní znalosti – ale i z takových kousků se skládá kultura, historické povědomí či vztah k místu. A konec konců, i řidič rozvážkové služby si může přečíst „Obrazy z Rus“. Naše ulice ho každopádně na tuto možnost jemně upomíná. Mimochodem, v lenivých Kanicích si názvy ulic nikoho nepřipomínají. Je to možná dobře: pošta je stejná.

Nevím, jestli po Menšíkovi dokážeme pojmenovat ulici, ale nějaké výrazné připomenutí ve veřejném prostoru by si zasloužil. Ze stejného důvodu: aby upomenulo na něco, co si chceme připomínat. Možná se však na tomto místě na chvíli zastavme. Můžeme si prostě říct, že Menšík byl velikán a že ho tu chceme, takže mu vybudujeme pomník, tečka. A zaštitit se autoritou třeba Miloše Formana s jeho často připomínaným výrokem: **Vladimír Menšík byl génius. Patří do svaté trojice komiků**

vedle Vlasty Buriana a Jana Wericha. Někdo by ale mohl namítnout, že se chceme jen přiživit na slavném jméně. A třeba mladší lidé by v jakémkoli „menšíkování“ vůbec nemuseli vidět smysl. Jestli by tedy nebylo lepší začít nejprve tím, že si řekneme, kvůli čemu si chceme Menšíka připomínat. A proč zrovna zde v Řícmanicích. Aby to nebyl abstraktní Menšík, ale konkrétní Menšík se svojí konkrétní vazbou k tomuto místu.

Za sebe bych například chtěl připomínat toho Menšíka, kterého znám z dětství skrze nahrávky ze starého kotoučového magneťáku Tesla, na kterých bylo zachyceno několik monologů – těch nenapodobitelně živelně bravurních Menšíkových vyprávění. Zejména jednu scénku, dnes by (milí mladí

čtenáři) snesla označení stand-up, miluju a oceňuju pro její přesah. Vymyká se obvykle apolitické menšíkovské zábavě. Je ze Silvestra konce roku 1968, kdy už zde byly okupační armády Varšavské smlouvy, a proto by se nám mohla zdát velmi odvážná, ale odpovídá společenské atmosféře prvních měsíců po invazi. Menšík se v ní prodere k mikrofonu (jakoby) navzdory pořadatelům („tady si každéj kecá, já si to taky řeknu“) a osloví publikum **„Soudružky a soudruzi, já chci zpět svého orgána“**. A následuje asi 10minutová promluva, ve které si Menšík stěžuje, že přišel vinou politického tání o svého fízla, který na něj byl nasazen, a kterého požaduje zpět, protože si na něj zvykl, a dokonce se spřátelili („on teď čeká s mou paní

holčičku“). Celá scénka je vlastně břitká a nemilosrdná kritika poúnorového komunistického režimu. A za mě je prostě ohromná. Snad jsem ji i kdysi pouštěl studentům v rámci hodin dějepisu, protože je v ní na malé ploše mnohé.

Skrze druhou nahrávku z těch pásků, které jsem si jako dítě přebral nespočetněkrát, jsem se poprvé dozvěděl o Řícmanicích, aniž jsem si toho samozřejmě tehdy všiml. Je to povídání o strýci, který se – alespoň dle menšíkovského pábení – měl jmenovat Klaudius Picmaus, ale říkalo se mu Meluzín, „**protože tam v Řícmanicích všechny přebil**“. A který se zavíral v dílně, kde se pokoušel sestrojít perpetuum mobile, a když na jeho výrobu promrhal cizí dřevo, musel se s rodinou z Řícmanic vystěhovat, aby unikli ostudě (obě nahrávky jsou k nalezení na youtube).

Přijde mi, že takto nějak bychom mohli toho „našeho“ Menšíka poskládat. Oprášit si ho prvně mezi

sebou. Posbírat dostupná svědectví, dokud to je ještě možné a žijí pamětníci. (Zdalipak to není skvělý projekt pro naše skauty?) Zmapovat jeho vazby k Řícmanicím. Kde měl tu chatu? Opravdu tu prvních pět let žil? Třeba nám tento postup i napoví, jakou nejvhodnější formou bychom ho chtěli nakonec připomenout. Zda mu věnovat pamětní desku, postavit sochu nebo třeba lavičku s plastikou jezevčíka, otevřít naučnou stezku anebo připravit interaktivní expozici U Kapustů. Kamarád má podle mě pravdu a nabádá nás správně. Ale ať nikdo neřekne, že jsme vytáhli Menšíka jen proto, že nás Lata navedl. :)

Tolik pro začátek víme: Menšík měl k Řícmanicím vztah. Řícmanice by měly najít vztah k němu. A mimochodem, za necelých pět let bude mít Menšík stoleté výročí narození.

Petr Žižka

● TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA 2025

Tříkrálová sbírka 2025 se uskuteční v sobotu 11. ledna 2025. Věřím, že koledníci a doprovod z minulých let se určitě těší na koledování. Rádi uvítáme i nové koledníčky.

Kontakt:

slanaivana@seznam.cz

mobil: 728 408 425

Jako každý rok budou koledníci odměněni.

Za *ORA ET LABORA* 2010

Ivana Slaná

KULTURNÍ SLOUPEK

VÁNOČNÍ PUNČ U KRÁLOVNY ELIŠKY A VÁNOČNÍ PIVO V OBECNÍM HOSTINCI

S poskládanou cimbálovou muzikou jsme před Vánoci hráli ve vinárně U Královny Elišky a do oka mi tam padlo CD s dvojicí známých tváří na obálce: Jiří Křapík Noss a Antonín Klika Klučka. Zvuk Klíkaton, hudební režie Křapaton, nahráno rok 2006, prozradil booklet.

A tak jsem sáhl po knize Řícmanice – Dějiny obce. Úvodní pevná složka knihy je obohacena o fotografii obrazu Antonína Klučky. Antonín, povoláním grafik, stál u vzniku každého plakátu, pozvánky a obrazů pro hodovou výzdobu. Byl jedním z prvních hráčů souboru OBŘI, nepostradatelný harmonikář a později hráč na klávesové nástroje. Založil si řadu vlastních kapel, s nimiž profesionálně účinkoval i v zahraničí. Do hudebního souboru OBŘI (Osvětová Beseda Řícmanice) patřil, kromě Tondy Klučky, také Jiří Noss s dalšími muzikanty. My mladší vzpomínáme pouze na tuto ikonickou dvojici. Je nutné podotknout, že soubor OBŘI zahrnoval i divadelní spolek. Zkrátka, muzikantská krev má v Řícmanicích tradici.

Zavírám knížku a vzpomínám na Vánoce. Jistě mi mnozí dají za pravdu, že se polední štědroden-

ní procházka nikdy neobešla bez návštěvy místní řícmanické hospody. Muzikanti už tu seděli na svých místech a ladili nástroje. Hospoda se plnila dalšími příchozími, nejen štamgasty, ale i přespolními. Přišel okamžik a koledy se linuly kolem každého stolu, zpívali všichni. Byly to právě okamžiky klidu, porozumění a vánoční pohody. I když byli muzikanti žánrově vyhranění, uměli si sednout k jednomu stolu, zanotovat, a předat tak radost přísedícím. Děkuji, že jsem u toho mohl být. A tak se těším, že si v den vycházky uděláme zastávku v obecní hospodě s nástroji, jako to dělal Tonda s Jirkou, zapomeneme na všední starosti a křivdy v nás a ukážeme klukům, že tradice neumírá. Že nastupují mladší, a ten okamžik klidu, radosti a pohody umíme rozdávat taky. Přeji rodákům, náplavám i přespolním v Řícmanicích pohodové Vánoce!

Pavel „Harry“ Křížek

OBŘI – zleva sedí: Antonín Richter, Antonín Klučka s harmonikou, bubeník Milan Slaný, ternosaxofonista Václav Richter a altsaxofonista Josef Taranza.

POHÁR O KRÁLE A KRÁLOVNU ČASNÝŘE

PRVNÍ VÍTĚZSTVÍ ŘÍCMANIC!

Čas utíká jako dobře trénovaný běžec, letos jsme zakončili už 4. ročník místního běžeckého poháru. V sobotu 7. prosince se konal poslední letošní závod – vánoční běh v Bílovicích nad Svitavou. Díky solidním výkonům a vysoké účasti běžců a běžkyň v předchozích závodech letos Řícmaničtí na náročnou terénní a kopcovitou trať, krásně pokrytou čerstvě napadaným sněhem, nastupovali s výhodou poměrně vysokého náskoku v pořadí obcí. Nicméně ani druhé Kanice, ani třetí Bílovice nad Svitavou to ještě nevzdávaly a nasadili silné sestavy mužů i žen. Za nás se tentokrát zúčastnili jen muži, naštěstí v dostatečném počtu, abychom dokázali náskok uhájit a potvrdit tak historicky první celkové vítězství Řícmanic v poháru! V mu-

žích jsme navíc v celkovém pořadí obsadili dvě místa „na bedně“. Celkovými vítězi v jednotlivcích jsou ale letos zaslouženě Valerie Nežádalová a Petr Kolář (na druhé fotografii), oba z Kanic. Petr si k tomu ještě letos připsal účast na mistrovství světa v brutálním ultramaratonu „Backyard ultra“ a stal se tak nejúspěšnějším časnýřským běžcem. Navíc je neúnavným organizátorem celého poháru. Za řícmanické ženy bych zde vyzdvihl především výkon Ivany Hegerové, která nám zajistila bohatou účast místních dam na Močilkové desítce, kde jsme se díky tomu poprvé objevili na prvním místě v pořadí obcí. Nejrychlejší byla Hana Vlčková, bohužel běžela pouze dva závody, jinak by určitě útočila na bednu v celkovém pořadí poháru.

A všechny ostatní říčmanické závodnice běžely pouze jeden ze závodů poháru, pro příští rok bych doporučil zkusit si i ty další, krásné jsou všechny! Za říčmanické muže byl letos nejrychlejší František Stupal, vítěz Močilkové desítky. Jen odběhl málo závodů, takže své výkony nemohl zúročit v celkovém pořadí jednotlivců, zato vydatně pomohl obci. To známý běžecký srdcař a letošní poškořitel několika náročných „stovek“ Petr Kovanda odběhal poctivě všechny závody v ostrém tempu a o celkové vítězství v poháru jej nakonec připravila až ztráta na Petra Koláře v bílovickém běhu. A já jsem v posledním závodě i přes šanci na celkové vítězství nakonec těžko uhájil třetí místo, zkrátka v mužích to letos bylo velké drama až do konce a v celkové klasifikaci nakonec rozhodovaly pouze vteřiny. Obec svými výkony a především motivováním dalších závodníků také mohutně podpořil David Šmahel, jeden z organizátorů Močilkové desítky, kterému jsou časnýřské kopce malé a raději se sportovně realizuje na náročných alpských ultramaratonech. Ale nejvíce je tu třeba vyzdvihnout letošní výkony a získané body od rodiny Bočků. Otec Martin, ač začal běhat teprve loni, se letos už vešel do první desítky v celkovém hodnocení jednotlivců a byl by ještě mnohem výš, kdyby si zaběhl o jediný závod navíc. A junior Štěpán (viz foto) předvedl obdivuhodný výkon, když srdnatě soupeřil na tratích s dospělými, útočil i na bednu, aby nakonec obsadil krásné 5. místo v celkové klasifikaci poháru. Doufám, že v dalších ročnících se místní mládež bude inspirovat jeho příkladem a také si zkusí alespoň některou z krásných tratí poháru.

Za obec také letos poprvé statečně zabojovali i členové zastupitelstva, Pavla Hanzlová a Petr Žižka.

Celkově nejlepší v letošním poháru:

OBCE

1. Říčmanice, 2 398 bodů
2. Kanice, 2 079 bodů
3. Bílovice nad Svitavou, 2 037 bodů

ŽENY

1. Valerie Nežádalová, Kanice, 304 bodů
2. Klára Drncová, Kanice, 248 bodů
3. Lucie Matulová, Bílovice, 197 bodů

MUŽI

1. Petr Kolář, Kanice, 376 bodů
2. Petr Kovanda, Říčmanice, 374 bodů
3. Tomáš Hrnčíř, Říčmanice, 372 bodů

Slavnostní vyhlášení poháru proběhne na začátku příštího roku s největší pravděpodobností v restauraci U Lajcmanů a všichni místní sportovci a příznivci sportu jste zváni. Termín včas oznámíme.

Za organizátory Tomáš Hrnčíř

Foto: Miroslav Nosek, Michal Hromada

*Hurá!!!
Hody budou.*

HODY UŽ ZA ROK

ANO, JE TOMU TAK. JIŽ 6. ZÁŘÍ 2025
BUDOU NAŠE ŘÍCMANSKÉ HODY

Svobodné stárky a stárci nechtějí čekat na hodo-
vý víkend celé dva roky, a tak se vrhli do organi-
zace. Přiznám se, že nám starším se do toho moc
nechtělo, ale elán se nesmí brzdit. Moc nás těší,
že mladé hody baví, a tak je budeme s radostí
podporovat.

Kdo se zúčastnil 17. listopadu kácení máje, již no-
vinku ví. V tento den si také stárky a stárci moh-
li naposled zatančit pod májí. A protože už byla
dost zima, příchozí jsme pohostili svařeným ví-
nem a dobrotami, které vznikly v kuchyních pře-
vážně našich stárek. Po setmění jsme si mohli

v sále připomenout letošní hody prostřednictvím
filmových vzpomínek v podání Libora a Sama Pro-
kopových. Jako vždy vtipné a výstižné. Děkujeme!
Večer jsme zakončili ochutnávkou svatomartin-
ských a netradičních odrůd vín. Kdo nebyl, pro-
hloupil :).

Stárky, stárci, příznivci hodů, milí Řícmaňáci, pře-
jeme vám krásné Vánoce a pohodový hodový rok
2025.

Za organizátory
Ivana Hegerová

PUB KVÍZ

ZIMA 2024

Do velké konkurence obecních společenských akcí vpadl první prosincovou nedělí druhý pubkvíz. Sedmero týmů si lámalo hlavy nad otázkami z šesti tematických okruhů. Vedle slovních otázek se soutěžící museli vypořádat s audio-ukázkami, dle kterých bylo třeba rozpoznat známé české filmy, a také s fotografiemi známých osobností. Už podruhé se na první příčce umístil tým Čerti, byť napodruhé se o ni dělil s dalšími dvěma bandami. Hlavní cena – mísa řízečků – byla slavnostně udělena a demokraticky rozebrána všemi zúčastněnými. Těšíme se na další kolo, otázek si klademe ještě spoustu!

Za organizátory
Michal a Petr Žižkovi

Hody

3/5

V jedné hodové písničce se zpívá:
„**Ta říčmanská mája tenká, viděl jsem ji...**“
Uhádnete, jak verš pokračuje?

- a. trojmo, holka
- b. ze Špilberka
- c. z Babic, holka

5/5

Na návsi najdeme několik vzrostlých stromů.
Jaký druh se zde nevyskytuje?

- a. Sakura
- b. Smrk
- c. Bříza

7/10

pozněj osobnosti!

- a. Jiří Leder (snad se nebude zlobit)
- b. Michal Diatka (snad se nebude hněvat)
- c. Jeho Svátost Dalajláma (určitě je vše v pořádku)

2/10

Také letos je tomu sto let, co se VM narodil.
Anebo ne? VM se někdy dělal o pět let starší,
takže v tom můžeme mít trochu zmatek.
Kdo se narodil nejbliže datu narození VM?

- a. Atlet Emil Zátopek (zemřel 2000)
- b. Herečka Jiřina Bohdalová (žije)
- c. Prezident Václav Havel (zemřel 2011)

*VM = Vladimír Mensík

2/10

Zvyk zdobení vánočního stromku je původně protestantský a katolická církev této tradici dlouho vzdorovala. Poprvé jej ve Vatikánu rozsvítili roku 1982. Který papež se o to zasloužil?

- a. Jan Pavel I. (Albino Luciani)
- b. Jan Pavel II. (Karol Wojtyła)
- c. Benedikt XVI. (Joseph Ratzinger)

vánoční svátky ve světě

FARÁŘ, KTERÝ MÁ KŘÍDLA

PŘEDVÁNOČNÍ ČAS JE DOBA ROZJÍMÁNÍ A ZKLIDNĚNÍ. VÍCE NEŽ KDY JINDY PROTO V TOMTO OBDOBÍ VYHLEDÁVÁME KLIDNÉ PROSTORY KOSTELA. NÁM NEJBLIŽŠÍ JE FARNÍ KOSTEL SV. CYRILA A METODĚJE V BÍLOVICÍCH NAD SVITAVOU.

Od 1. srpna 2016 působí v Bílovicích farář **P. PaedDr. Pavel Lazárek, PhD.** Studoval na Cyrilo-metodějské teologické fakultě UP v Olomouci a Papežské lateránské univerzitě v Římě. Ve svém úřadu je velmi aktivní a překvapivě je i zapáleným sportovcem. Říká se, že je farářem, který má křídla, neboť se věnuje motorovému paraglidingu a létání na rogale. V Řícmanicích jsme se s ním v poslední době mohli potkat na rozsvěcování vánočního stromu nebo na vánočním punči.

Pane faráři, v naší farnosti jste devátým rokem. Co vás za doby působení zde potěšilo a naopak z čeho jste byl rozčarovaný?

Rozčarovaný někdy bývám ze spletnosti lidských vztahů a povah. Možná i proto létám, abych se pozvedl a požehnal těmto bolestem a složitostem života. Těší mě živá farnost, aktivity přesahující rámec kostela a dobrá spolupráce s obcemi. Oceňuji propojování sakrálního prostoru kostela s dalšími významnými momenty dějin regionu. Přihlášení se k tradici a odkazu soluňských bratří, podle legendy tudy procházeli do Křtin – Valis Baptismi – údolí křtu. Dále rozvíjení místních tradic s odkazem na řeku Svitavu a sv. Jana Nepomuckého. Mám radost z mozaiky a vitráží propojujících umění, víru

a komunitu do jedinečné harmonie. Krásu lze nalézt všude, kde se propojí srdce, umění a duchovní hloubka.

V posledním desetiletí prošel bílovický chrám velkými změnami. Kostel dostal nové dveře, nová okna a vitráže, vznikla nádherná mozaika.

Můj předchůdce P. Jaroslav Filka provedl generální opravu interiéru kostela, bylo vybudováno podlahové vytápění, pořízeny tepelné vrty, nová elektroinstalace, proměněn presbytář kostela. Postupně jsme navázali a tvořili dál. Bylo zhotoveno pět dveří kostela sv. Cyrila a Metoděje. V Legendě o sv. Cyrilu se píše, že s sebou přinesli „dar vzácnější nad všechno zlato a stříbro a drahé kamení“. Tímto drahocenným darem bylo písmo, pro které se vžil název hlaholice. Nadto dokázali ve své době nevídanou věc: prosadili u papeže schválení slovanského jazyka k užívání při bohoslužbách. Nové dveře vzdávají hold tomuto jedinečnému odkazu. Na hlavních dveřích je zobrazena celá hlaholská abeceda. Na bočních dveřích jsou nápisy „SVĚTI KŮRILŮ I METODII“ – „sv. Cyril a Metoděj“, „ISKONI BĚ SLOVO“ – „Na počátku bylo Slovo“ a „SLYŠITE SLOVO“ – „Slyšte Slovo“. Kostelní dveře byly dokončeny v roce 2019 k 1 150. výročí smr-

ti sv. Cyrila a požehnány nástupcem sv. Metoděje olomouckým arcibiskupem Janem Graubnerem. Dalším velkým dílem byla nová okna a vitráže – sedmi dnů stvoření. Tento cyklus vitráží zachycuje jednotlivé dny stvoření, jak jsou popsány v knize Genesis. Každá vitráž zobrazuje jeden den, od stvoření světla až po sedmý den, kdy Bůh odpočinul. Dynamické barvy a prvky inspirované přírodními živly vyzývají k zamyšlení nad zázrakem života. Sedmý den, symbol dokonalosti a odpočinku, je návrhem bílovického malíře Bohumíra Matala. Poslední realizací je mozaikový sloup - „osmý den stvoření“. Církevní otcové mluví o osmém dni a nazývají ho dnem vykoupení. Jednotlivé strany sloupu vypráví klíčový příběh křesťanské víry: Zvěstování Panně Marii – Archanděl Gabriel přináší Panně Marii radostnou zvěst o příchodu Spasitele. Kristovo ukřižování – Symbol vykoupení a spásy. Kristovo sestoupení do pekel – Scéna vykoupení Adama a Evy, která symbolizuje spá-

su lidstva. Korunování Nevěsty Církve – Zobrazení završení dějin spásy, sjednocení Krista s Církví.

Na jaké změny se můžeme ještě těšit?

Připravují se možná další díla ve spolupráci s obcemi. Vedle mozaiky sv. Floriana na nové hasičské zbrojnici se projektuje kaple sv. Jana Nepomuckého u splavu. Na obecním hřbitově se plánuje v rámci kolumbária mozaika anděla u prázdného hrobu. Jedná se i o nové podobě hřbitovní kaple mezi Řícmanicemi i a Kanicemi.

Vaši práci vnímáme jako velmi náročnou především po psychické stránce. Jak relaxujete?

Kněžská práce je velmi rozmanitá a plná různých výzev, a právě proto je potřebný i aktivní odpočinek. Jedním z mých koníčků je létání, které mě dovoluje vidět věci z nadhledu. Z výšky vůbec nevnímáte jednotlivé nedokonalosti, ale vidíte vše v celku – a teprve celek dodává jednotlivostem krásu. Zároveň jako se letadlo musí spoléhat na neviditelné proudění vzduchu, i já se musím spo-

lehnout na Boží lásku, která mě podpírá a nese, i když ji nevidím. Tato důvěra je tím, co mi pomáhá vrátit se odpočatý znovu na zem ke svým povinnostem.

Štědrý den je pro vás dnem pracovním. Můžete nám popsat vaše Vánoce?

Napříč velkému množství povinností těchto svátků si nenechávám vzít radost Vánoc. Je to služba, vyčerpání, ale i krása a naplnění. Štědrovečer-

ní večeri trávíme společně s dalšími kněžími na blanenské faře, zpíváme koledy a vydáváme se přinášet úžas nad pokorou Boha, který se stal člověkem. Mohl vše, ale stal se člověkem. Lidství ať je někdy sebetěžší, nese v sobě krásu Boha.

Děkujeme za příjemný rozhovor a přejeme požeňnané Vánoce.

Ptaly se Eva Olešovská a Ivana Hegerová

~~~~~

● ŘÍCMANICKÁ VÁNOČNÍ HRA

„Řícmaňáci moji milí, vinšujem vám dobré zdraví! Hrdlo jste prolili, nacpali břicha, teď však buďte chvíli zticha. Neb vám chceme oznámiti, novou, skvělou věc praviti, o narozeném děťátku, krásném, malém nemluvnětku!“

Přesně takhle začala o třetím adventním víkendu, v sobotu 14. prosince, Řícmanická vánoční hra. Účinkovalo v ní 16 herců, 4 muzikanti a dětský andělský sbor – a většina Řícmaňáci!

O tom, že bychom rádi posunuli loňský Živý Betlém o kousek dál, jsme se bavili s Ivanou Hegerovou, Michalem Žížkou a Simonou Kalusovou už déle. Že se to skutečně povedlo zrealizovat, možná překvapilo i nás samotné. Nikdy bychom to nezvládli bez velkého nasazení všech, kteří na své role kývli a potom statečně chodili na zkoušky!

Základem našeho představení je barokní vánoční hra *Actus pobožný o Narození Syna Božího, pána našeho Ježíše Krista* od Václa-

va Františka Kocmánka. Sepsána byla v polovině 17. století a jazyk té doby se samozřejmě nedá bez úprav použít, i když jak to jen šlo, snažila jsem se ho zachovat. Hra byla ovšem pro naše účely příliš dlouhá – a to nejen kvůli tomu, že než bychom ji odehráli, zmrzli by na gruntu nejen diváci, ale i herci. Vzala jsem z ní tedy jakousi kostru a doplnila oslí můstky posouvající děj. Hodně jsem škrtala a upravovala, mnohé repliky nahradila známými koledami, aby si na ně herci dokázali dobře vzpomenout. A v souladu s barokní tradicí jsem doplnila promluvy některých lidových postav na řícmanické reálie. Ostatně i v českých betlémech najdete figurky nejrůznějších obyvatel českého venkova. A humor také barokním hrám nechyběl – Josefovo zehrání na to, že by si rád zavdal vínečka, než se odebere s Marií a Ježíškem do Egypta, je přebrané přímo z originálu.

Některé části textu poté zůstaly bez úprav, u jiných jsme během zkoušek přidávali repliky – ano,

týká se to hlavně rozverné scény s pastýři, kteří si o rozepsání své scény přímo řekli! Těmi odvážlivci byli Michal Žižka, Simona Kalusová a Michal Diatka! Doplnila jsem také hru o zpívané koledy, čehož se skvěle zhostily děti pod vedením Veroniky Tomkové a Lukáše Rovenského, kteří zase (už tradičně) ztvárnili Pannu Marii a svatého Josefa. Andělské party sehrály Eva Slaná, Jana Rovenská a Hana Vlčková. Jako tři králové se blýskly Romana Vaničková a Alena s Ivanou Hegerovými. Jako Herodes hrozil Zdeněk Alexa a jeho ukrutné rozkazy vykonávali Iva Masaříková a Tomáš Hrnčíř. Vše otevíral a zavíral Prologus a Epilogus Martin Boček. Hudebníky kočíroval Patrik Heger a andělský sbor dětí dirigovala Hanka Vlčková.

První čtenou zkoušku jsme měli až 5. listopadu a celé jsme to nazkoušeli v dalších šesti setká-

ních. Den před vystoupením proběhla generálka a ještě i na ní jsem za některé herce, kterým povinnosti znemožnily přijít, zaskakovala. Ale na výsledku to nebylo znát!

Už teď víme, že bychom Řícmanickou vánoční hru rádi zopakovali příští rok. Vzhledem k tomu, že právě v oněch scénách s pastýři je velmi přístupná různým vtípkům a aktualizacím, může v detailech vypadat zase trochu jinak, i když hlavní příběh samozřejmě zůstane beze změn. A možná se během následujícího roku zformuje i ona nová řícmanická ochotnická družina – mnohé ze zúčastněných jejich divadelní zkušenost jednoznačně nadchla!

Vendula Borůvková

● VZPOMÍNKA

Osmého listopadu jsme si připomněli nedožitě sté narozeniny řícmanického rodáka pana Jana Ševčíka.

Zůstane v našich vzpomínkách nejen jako velký příznivec a mnohonásobný hlavní stárek Řícmanických hodů, také jako pracovitý, dobrosrdečný, přátelský, obětavý člověk, který měl rád lidi, dobrou zábavu a Řícmanice.

MOMENTKY

Tramské písně ve stodole za mlátičkou 18. 10. 2024

Ze zkoušky Říčmanické vánoční hry

Brigáda na hřbitově

KALENDÁŘ AKCÍ 2025

● Leden až únor	Malý taneční kurz lidových párových tanců – každé úterý od 18.30 v sále U Lajcmanů
● Každá sobota	Základy hokejové techniky na kluzišti – 9:00–10:00 hodin
● Neděle 22. prosince	Zlatonedělní vycházka se Sokolem
● Úterý 31. prosince	Silvestrovský fotbal s SK Řícmanice – od 10 hodin
● Sobota 11. ledna	Tříkrálová sbírka
● Sobota 11. ledna	Obecní ples v sále U Lajcmanů
● Sobota 25. ledna	Sportovní maškarní karneval v sále U Lajcmanů
● Neděle 26. ledna	Dětské maškarní v sále U Lajcmanů

Redakce Řícmanického zpravodaje
vám přeje krásné Vánoce a vše
dobré v celém novém roce!

Fotografie

Speciální poděkování za tradičně prvotřídní fotografie:

Věra Alexová, Libor a Samuel Prokopovi, Ondra Žižka

Přátelé, u nás v redakci máme rádi kvalitní fotky nad 3 Mb, obzvláště si ceníme blízkých detailů, skvěle vynívají snímky tzv. „close up“ – zachycující autentické výrazy ve tvářích aktérů rozmanitého společenského života.

Řícmanický zpravodaj

Editor: Vendula Borůvková.

Layout a sazba: Michal Žižka

Vydává Obec Řícmanice, Komenského 68, 664 01 Řícmanice, IČO: 00704903, pod evidenčním číslem MK ČR E 14595.

Kontakt: tel.: 545 227 567, e-mail: obec@ricmanice.cz, www.ricmanice.cz.

Za věcnou správnost příspěvků odpovídají autoři. Redakce si vyhrazuje právo příspěvky stylisticky upravovat, zestručňovat či neuveřejnit. Není-li uvedeno jinak, fotografie pocházejí z archivu autorů článků.

Příští číslo vychází v březnu 2025.

Uzávěrka příspěvků 20. února 2025.

První letošní sníh ve školce

